

RESOLUCIÓ DEL 12 CONGRÉS DEL PCC

El PCC realitza aquest Congrés amb la voluntat d'esdevenir un instrument més útil per a la unitat dels treballadors i les treballadores, la unitat de les esquerres i la unitat dels i les comunistes. En aquest Congrés el PCC posa al dia les seves propostes, el seu funcionament i la seva direcció, per continuar lluitant pel socialisme i l'alliberament de la classe treballadora, tenint en compte els canvis al món i les conseqüències de la crisi del capitalisme globalitzat.

Cada cop es fa més evident que la construcció del socialisme és un procés llarg i globalitzat. Socialisme entès com la societat d'homes i dones lliures i iguals en una terra habitable i, per tant, des d'una perspectiva de canvis del tipus de producció.

L'oligarquia financera –formada per sectors subvencionats, especulatius i/o parasitaris profundament reaccionaris- ha fet que aquesta encapçali i sigui responsable de la corrupció, l'especulació, la depredació dels recursos naturals, el moviment de capitals sense control democràtic i social, el blanqueig de diners, i és la principal responsable de l'actual crisi financera, la més important des de la crisi del 29.

Les crisis del capitalisme comporten una recomposició de les classes. Vivim una recomposició de les classes dominants, en què l'oligarquia financera s'imposa a les burgesies industrials nacionals. També hi ha una recomposició de la classe obrera, en què apareixen fraccions de professionals, gestors proletaritzats amb més grans coneixements sobre el cicle productiu, junt amb d'altres sectors amb greu perill d'exclusió social.

Tanmateix, constatem l'avenç dels pobles en lluita per aconseguir el caràcter social dels Estats. En aquest sentit són encoratjadors els diferents processos que s'estan duent a terme a l'Amèrica Llatina. Els comunistes catalans donem suport i estem compromesos amb aquests pobles.

El capitalisme global requereix unes respostes globals, basades en l'aprofundiment de la democràcia a tots els nivells –polític, social, econòmic, cultural i institucional- i en les alternatives superadores del capitalisme que els pobles impulsin i decideixin. L'imperialisme és l'obstacle a vèncer i l'unilateralisme és l'expressió de les polítiques imperials a superar. A nivell local, això requereix la mobilització, l'organització democràtica de la societat civil, les alternatives participatives, la unitat política i social de les esquerres plurals, des de formacions polítiques, sindicals, socials, veïnals, populars, etc. El Partit ha de contribuir a vertebrar moviment i transformar-se en partit orgànic de la majoria del nostre poble.

Els canvis produïts en el capitalisme global obliguen a repensar el socialisme i fan necessària l'actualització de la nostra teoria, pensament, organització i pràctica. Entenem el comunisme no tan sols com a un projecte sinó com a aquell avenç de la societat que posa en qüestió el que realment existeix, i que lluita per millorar les

condicions materials i culturals de la gent i superar el capitalisme, en la direcció d'una societat superior, al qual anomenem socialisme. És aquell moviment real a promoure en cada una de les activitats humanes per avançar en la democràcia, la igualtat, la llibertat i la solidaritat.

El PCC ha de respondre a aquesta nova realitat i a aquestes necessitats. Per això adequem l'organització del Partit a les condicions i objectius del segle XXI, per convertir-lo en un Partit de la societat i de la classe treballadora, més capaç d'organitzar, vertebrar i dinamitzar la societat civil alternativa, impulsant processos que, protagonitzats per la majoria, transformin -transformant- la societat allà on es reproduceix, on es fonamenta l'hegemonia dels projectes de societat.

Les guerres, consubstancials amb els sistemes imperials de dominació, són utilitzades per l'oligarquia financera en el seu procés d'acumulació de capital, a més dels efectes que produeixen sobre la població. Per tant, la pau és un element estratègic, en el nostre projecte, per al món i per a la humanitat. El PCC treballa pel respecte i efectivitat de la Declaració Universal dels Drets Humans, començant pel respecte a la vida de les persones, i es compromet a treballar en les plataformes contra les guerres. És plenament vigent el No a la Guerra, sí a la Pau i al Desarmament global, i donem especial rellevància als conflictes de l'Iraq, l'Afganistan, Palestina, el Líban, el Sàhara, les noves bases militars a Colòmbia i a qualsevol altre lloc del món.

Animem a la coordinació dels moviments i organitzacions enfront la Guerra i per la Cultura de la Pau.

El trencament de l'unilateralisme i l'aparició de fenòmens multilaterals és un element d'avenç geoestratègic, l'ALBA i acords regionals a l'Amèrica Llatina, els esforços de Sud-Àfrica, l'aparició del BRIC (Brasil, Rússia, l'Índia, la Xina) i la reunió a Cuba entre els països que en el seu dia conformaven els "no alineats", són elements que ajuden a aquest avenç.

Considerem necessària l'organització i la lluita per un Nou Ordre Internacional just, basat en els drets humans efectius, en la democràcia com a regla en les relacions internacionals, en la composició i funcionament de les institucions mundials i que aquestes tinguin capacitat normativa executiva i sancionadora. En aquest context la solidaritat internacionalista és un valor de la nostra tradició a adequar i continuar practicant des de Catalunya.

La fam, la pobresa, la misèria, la manca d'escoles i de salut pública -amb l'extensió de les malalties pandèmiques- és consubstancial amb el capitalisme global. Els i les comunistes catalans lluitem per la desaparició d'aquestes xacres, per la consecució efectiva de tots els drets humans arreu del món. En aquest sentit globalitzar les lluites en favor dels drets de les dones, en contra la violència masculista, pels drets de les persones immigrades i de la infància.

La darrera Cimera de Copenhagen mostra el cinisme dels poderosos. El planeta està en perill, però des d'organismes i governs del capitalisme global no s'hi posen remeis. El PCC reafirma el seu compromís amb un planeta habitable i el desenvolupament sostenible. Una societat sense contaminació ni contaminants, per l'equilibri ecològic, la seguretat alimentària i pel desenvolupament humà són fites dels comunistes. Per al PCC segueix vigent el dilema "socialisme o barbàrie" Les greus conseqüències a què porta el

capitalisme en el medi ambient i les perspectives d'una crisi ecològica global irreversible farien impossible la vida en el nostre planeta.

El PCC aborda el fet de la immigració des de la defensa dels drets humans i la solidaritat internacionalista i de classe. La immigració és un repte per a tots els partits comunistes i revolucionaris, que ens posa el deure de col·laborar per aconseguir els drets i els deures per a tothom, lluitant contra els ghettos, la xenofòbia, la segregació, el racisme, la sobreexplotació i les discriminacions, que són noves formes de populisme i feixisme.

El capitalisme global nega la lluita de classes. Les classes i la lluita de classes existeixen i nosaltres animem el debat i la mobilització per la centralitat del treball -a tots els nivells- la unitat dels treballadors i treballadores i la solidaritat de classe. Però el capitalisme global no només organitza la producció i l'explotació, l'impacte del model neoliberal que es reflecteix en les condicions de treball i en el treball mateix, s'estén als hàbits de vida, l'habitatge, l'alimentació, la cultura, etc, i provoca noves malalties i patiments basats en la precarització global de les condicions de vida, que objectivament afecten la capacitat de rebel·lia i comporten la renúncia a una transformació real. I és per això que considerem fonamental la lluita ideològica i cultural, així com la necessària cooperació entre els partits comunistes i forces revolucionàries per canviar la correlació de forces en el món.

El XIIè Congrés del PCC es proposa per al proper període:

- Més presència política a Europa i a l'àrea mediterrània
- Millorar la nostra presència en els diferents espais de trobada de comunistes a Europa i el món.
- Contribuir al debat d'actualització de la solidaritat i la situació de la immigració en relació als països d'origen i la seva integració a la classe obrera i a la societat catalana.
- Ampliar la solidaritat i la cooperació amb l'Amèrica Llatina, Orient Mitjà i l'Àfrica. Fer una aproximació als països de l'Est d'Europa. Solidaritat política en els processos de multilateralitat amb els pobles que lluiten pel seu alliberament i amb els que construeixen l'estat social.
- Contribuir a l'extensió de la solidaritat i la cooperació a tota la societat catalana. Treballar per una Catalunya més internacionalitzada.

En el terreny europeu, constatada la crisi financera, les dificultats del Tractat de Lisboa, les directives que fan retrocessos en drets democràtics i socials, tenint en compte la dretanització del parlament europeu, amb un increment del populisme i d'expressions feixistes, el XII Congrés es proposa:

- Fer front al neoliberalisme posant en el centre del debat la centralitat del treball, els drets socials i el medi ambient. Lluitarem per una Europa de Pau i Solidaritat, respectuosa dels drets dels pobles i nacions que la conformen.
- Col·laborar en la construcció d'un espai de coordinació dels moviments socials europeus, del moviment per la pau, de les diferents xarxes de sindicalistes europeus, en el GUE i en el PEE, dels moviments estudiantils, dels moviments

de solidaritat, pels objectius comuns de defensa d'una Europa democràtica i socialment avançada.

- Necessitem unes esquerres més fortes, que impulsin la lluita per la pau, la solidaritat i el multilateralisme, compromeses amb la democràcia i els drets humans i socials, que lluitin contra el canvi climàtic i amb la preservació de la natura, el medi ambient i els recursos naturals com a bens públics, per una Europa d'acollida de la nova immigració amb polítiques de reconeixement de la ciutadania, per garantir els drets i els deures a tothom, compromeses amb els drets dels pobles i nacions, i que reconegui el dret a l'autodeterminació i els drets culturals i lingüístics d'una Europa diversa. Unes esquerres que potenciarem a partir de la nostra participació a les reunions dels partits comunistes i donant suport al Partit de l'Esquerra Europea.

El XII congrés del PCC continuarà promovent la unitat de les esquerres i la unitat sindical. El PCC creu necessari superar la profunda crisi de representació i posar en primer pla la necessitat democràtica d'un debat del conjunt de la població i de la celebració d'un referèndum sobre el Tractat de Lisboa, el qual refusem perquè som partidaris d'una Constitució democràtica per a Europa.

A l'Estat Espanyol la lluita de classes passa per una confrontació entre l'oligarquia financera espanyola, subvencionada i parasitària i la majoria del poble. Aquesta cerca aliances amb les burgesies perifèriques, recupera el franquisme polític i manipula les classes mitjanes i els treballadors, amb elements populistes, feixistes i xenòfobs.

L'actual Govern d'en Zapatero, que ha fet certs avenços en temes de llibertats civíques, (excepció de la llei de partits i la política a Euskadi), i que fins ara ha resistit les pressions per empitjorar les lleis laborals, no s'atreveix a fer front decididament a les polítiques neoliberals i a canviar les polítiques econòmiques que han contribuït a aguditzar les conseqüències de la crisi global.

Els comunistes hem de treballar en aquest punt d'acord amb el Govern central i els sindicats en la direcció d'una nova aliança de la classe obrera amb les classes mitjanes i amb la burgesia industrial -que és productiva- front l'oligarquia financera, que és especulativa i rendista, que viu de la subvenció i és incapaç d'acceptar un canvi de l'estructura econòmica sobre la base de l'economia productiva.

Cal treballar per la transformació de l'actual model productiu espanyol, cap a un model que canviï el patró de creixement, on el valor del producte sigui resultat de la qualitat del servei i de la producció, amb bases sòlides que obtinguin major cohesió social. Un model productiu que s'articuli en la cultura del treball i la participació democràtica dels treballadors, en què es potenciï la recerca, el desenvolupament i la investigació, amb l'entrada dels sectors emergents, la modernització i posada al dia dels existents i amb paràmetres mediambientals.

Les contradiccions actuals del capitalisme en l'actual sistema capitalista a Espanya no es produeixen tan sols en el capital/treball, sinó també en el model d'Estat. L'Estat espanyol, a partir de la recuperació de la democràcia, ha sofert un important procés de descentralització, però els processos competencials en un estat plurinacional no es

tanquen, i és necessari encara apropar més les decisions a la ciutadania en el marc de la construcció de la UE i amb les noves necessitats dels ajuntaments.

Constatem que l'esquerra federalista a Espanya (política, sindical, universitària, social i cultural) està renunciant a participar en la proposta de com organitzar territorialment el poder estatal. No promoure el pluralisme i el federalisme a Espanya és una renúncia ideològica i política de l'esquerra, deixant que avanci la dreta política i mediàtica espanyolista.

És una necessitat reintroduir el debat i la posició federal a la societat espanyola; encomanar-se a futures reformes constitucionals o esperar que arribi una nova república per abordar les contradiccions del model d'Estat, és un error. El PCC vol contribuir a que avanci la proposta d'una Espanya federal, plurinacional, pluricultural i plurilíngüe. Una Espanya plural conformada per nacions i pobles que decideixen lliurement formar part d'un Estat. Que nosaltres voldríem que fos republicà.

Per aconseguir aquests reptes, i fer front a la dreta social, política i econòmica, a Espanya cal avançar en nous espai d'unitat i es necessita un Front Democràtic i Social.

Per al PCC segueix vigent l'objectiu de passar "del canvi a la segona transició", que desenvolupi més democràcia, més caràcter federal i social de l'Estat, un canvi en les estructures productives eliminant l'especulació, més inversió en ciència i tecnologia, més estructura productiva pública, serveis públics de qualitat, i que es mantinguin i millorin les conquestes socials.

Proposem aquests eixos d'actuació:

- Una política internacional de pau, distensió, multilateralisme, cooperació, solidaritat i sostenibilitat global.
- Treball de qualitat, amb drets i millors salaris per als treballadors i treballadores. Fiscalitat progressiva. Serveis públics de qualitat. Dret a un habitatge digne.
- Reforma federal de l'Estat i reconeixement del pluralisme de pobles i nacions. Desenvolupament dels drets cívics-republicans. Pau i normalització a Euskadi.
- Manteniment i millora de caràcter social de l'estat i de les conquestes socials, canvi de les estructures productives d'Espanya, especialment de les estructures empresarials.
- Aprofundiment de la democràcia. Lluita contra la corrupció, l'especulació i el frau.
- Desenvolupament de la ciència, la investigació, la sostenibilitat i l'educació en tots els seus nivells.

A Catalunya, el projecte del PCC és el Front d'Esquerres. El seu desenvolupament requereix l'enfortiment de les esquerres plurals –a tots els nivells- i el seu protagonisme en la construcció nacional de Catalunya.

La crisi té conseqüències negatives per les treballadores i treballadors catalans. El PCC defensa la necessitat d'avançar en la creació d'ocupació i les polítiques socials. Les polítiques públiques, la igualtat d'oportunitats i la justícia social han de guiar els programes del govern de les esquerres. Polítiques pensant en les persones, que fomentin

la participació i enforixin la democràcia. Així es fa front a la crisi de representació, l'individualisme i el populisme i la dreta.

Aquest és un any electoral. El PCC està fermament compromès a contribuir per aconseguir una nova majoria d'esquerres plural a Catalunya i que ICV-EUiA creixi. És evident que els poderosos i el nacionalisme burgès han augmentat la seva ofensiva i pressió per a què la dreta recuperi el govern i la direcció del país amb el seu projecte catalanista-burgès, i retornar a les polítiques-neoliberals.

L'experiència de Govern dels últims anys ens mostra que la nostra participació en diferents àmbits de caràcter social i institucional pot generar contradiccions, que cal saber gestionar amb complexitat, tenint sempre present l'estratègia del Front d'Esquerres.

Al PCC hi ha algunes decisions del Govern d'Entesa que no compartim, però el gran problema per a la gent treballadora seria que CiU tornés al govern. L'objectiu i la pràctica del PP i CiU és desestabilitzar per tornar a un govern de dretes, cosa que el PCC combatem. Per als comunistes és necessari un govern de l'esquerra plural i, al mateix temps, desenvolupar la mobilització constructiva i positiva per executar els programes acordats, que tenen com a objectiu la millora de les condicions de vida, materials i culturals del nostre poble, i l'avenç en l'autogovern.

El XII Congrés del PCC es compromet a treballar per a què les esquerres segueixin conduint la construcció nacional i desenvolupant el catalanisme popular. Per això, cal donar més passes per tal que els treballadors de Catalunya avancin com a classe social organitzada, en la Catalunya nació, amb alternatives en tots els àmbits on s'organitza i es reproduïx el sistema.

El PCC, des de la defensa del dret a l'autodeterminació, aposta avui pel desplegament del nou Estatut, una lectura federal de la Constitució i el compromís de contribuir a un impuls al federalisme plurinacional a Catalunya i a Espanya.

El PCC ens proposem els següents objectius:

- Avançar en la unitat dels treballadors, enfortir el sindicalisme de classe i nacional amb el compromís i participació activa a CCOO. Els i les comunistes som de CCOO i contribuïm a la unitat d'acció sindical per defensar la classe obrera
- Contribuir a Recuperar (i actualitzar) el paper del moviment popular, la seva capacitat de mobilització i de proposta per a la defensa dels drets de la gent, amb noves formes i que facilitin la participació
- Donar suport i impulsar el moviment ecologista per lluitar contra el canvi climàtic, com a primera prioritat, i les polítiques de sostenibilitat
- Potenciar el moviment universitari en defensa de la Universitat pública i democràtica, que juga un nou rol en la construcció nacional de Catalunya
- Impulsar el moviment de solidaritat i per la pau en relació als processos internacionals

- Contribuir a impulsar un paper més actiu dels tècnics i professionals per donar respostes de progrés al model neoliberal i al capitalisme

- Enfortir l'esquerra transformadora amb el nostre compromís i participació activa a EUiA. Els comunistes hem de treballar per a què EUiA desenvolupi i enforteixi el seu caràcter de moviment polític i social, de proposta i mobilització. Els i les comunistes som d'EUiA i contribuïm a què s'incorporin més homes i dones a la política. El Congrés del PCC acorda que totes les organitzacions del Partit discuteixin políticament i planifiquin la tasca de creixement i desenvolupament d'EUiA

- Aconseguir un nou govern de l'esquerra plural i catalanista. Contribuir a què tornin a guanyar les eleccions les esquerres, amb un major pes polític i institucional de la coalició ICV-EUiA, per garantir un nou govern d'unitat de les esquerres a Catalunya.

Aquests són els compromisos que el XII Congrés del PCC ofereix als treballadors, treballadores, classes populars i forces d'esquerres de Catalunya.

El PCC ha actualitzat continguts, funcionament i direcció, per avançar més en la unitat dels treballadors, la unitat de les esquerres i la unitat dels comunistes. Per això totes aquelles persones que comparteixin aquests objectius tenen un lloc amb nosaltres, tenen un lloc al PCC

**VISCA EL PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA.
VISCA LA CLASSE OBRERA.
VISCA CATALUNYA.**

Barcelona, 24 de Gener del 2010